

prof. dr hab. Andrzej Markiewicz
Wydział Sztuki
Uniwersytetu Radomskiego
im. Kazimierza Pułaskiego,
zam.: 26-200 Radom, ul. Wstępną 36/1

Radom, grudzień 2025 r.

**Recenzja dotycząca dorobku artystycznego, działalności dydaktycznej
i organizatorskiej oraz popularyzatorskiej dr Justyny Anny Cieślik-Dąbrowskiej
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie
sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki,
prowadzonym przez Radę ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi**

Pismem Rady ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi z dnia 21 października 2025 roku zostałem poinformowany o powołaniu mojej osoby do składu komisji habilitacyjnej z funkcją recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki dr Justyny Anny Cieślik-Dąbrowskiej, pracownika Wydziału Sztuk Pięknych Instytutu Edukacji Artystycznej w Zakresie Sztuk Plastycznych Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi.

Do pisma została dołączona dokumentacja złożona przez Habilitantkę:

- wniosek Habilitantki o przeprowadzenie postępowania w celu nadania stopnia doktora habilitowanego,
- dyplom potwierdzający uzyskanie stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie sztuki piękne,
- *Autoreferat* w języku polskim i angielskim, zawierający: dane wnioskodawcy, opis kariery zawodowej, dokumentację fotograficzną dokonań twórczych, wykaz osiągnięć naukowych oraz artystycznych będących wydarzeniami stanowiącymi znaczny wkład w rozwój prezentowanej przez Habilitanta dyscypliny, prace zgłaszane jako osiągnięcia artystyczne w przewodzie habilitacyjnym.

Dokumentacja została sporządzona w wersji papierowej i elektronicznej. Po zapoznaniu się z nią uważam, że przedstawiony materiał jest na tyle wystarczający by na jego podstawie sporządzić recenzję.

I. Dane Habilitantki – opis kariery zawodowej, dorobku artystycznego, organizacyjnego, dydaktycznego oraz osiągnięć popularyzujących sztukę

Pani Justyna Anna Cieślik-Dąbrowska edukację na studiach wyższych rozpoczęła na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego na kierunku kulturoznawstwo, specjalności teatrologia, gdzie 27 czerwca 2008 r. otrzymała tytuł zawodowy magistra. Promotorem pracy magisterskiej była prof. dr hab. Anna Kuligowska-Korzeniewska, tytuł pracy magisterskiej: *Malarskość scenografii polskiej XX wieku*. Dwa lata później, dnia 7 kwietnia 2010 r., otrzymała kolejny tytuł zawodowy, tym razem magistra sztuki, na Wydziale Edukacji Wizualnej Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Dyplom, za który otrzymała wyróżnienie, realizowany był w kilku pracowniach artystycznych. Główna jego część, której promotorami byli dr hab. Włodzimierz Stelmaszczyk prof. ASP oraz dr Przemysław Wachowski, powstała w pracowni malarstwa. Kolejna jego część powstała pod kierunkiem prof. dr hab. Wiesława Karolaka w Pracowni Multimediów, a ostatnią, trzecią częścią pracy dyplomowej był prace rysunkowe wykonane pod kierunkiem dr hab. Andrzeja Michalika, prof. ASP. W czerwcu 2020 r. w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi uzyskała stopień doktora w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Tytuł rozprawy doktorskiej to *Obiekty scenograficzne*, przygotowanej pod opieką promotorską dr hab. Andrzeja Michalika, prof. ASP oraz opiekuna pomocniczego dr. Macieja Bohdanowicza. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli: dr hab. Radosław Czarnkowski prof. UZ oraz prof. dr hab. Leszek Misiak.

Od roku 2009 do roku 2015 w ramach umowy cywilnoprawnej (umowa o dzieło) prowadziła cykl autorskich wykładów z historii teatru i scenografii jako wykładowca na Wydziale Sztuk Wizualnych Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Od 1 października 2015 głównym miejscem zatrudnienia (umowa o pracę na czas nieokreślony) dla dr Justyny Anny Cieślik-Dąbrowskiej jest etat na stanowisku adiunkta, pracownika naukowo-dydaktycznego w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi na Wydziale Sztuk Pięknych w Instytucie Edukacji Artystycznej, gdzie pełni funkcję kierownika Pracowni Teorii i Praktyki Scenograficznej oraz prowadzi przedmiot *Podstawy Projektowania Scenografii Wirtualnej*. W latach 2019-2020 w ramach projektu *Innowacyjna produkcja grafik wykorzystywanych do wystroju wnętrz* była zatrudniona dla firmy La Soleil Monika Piecuch w Gutowie (umowa o pracę na czas określony). Od 2021r. do 2022 r. prowadziła cykl autorskich wykładów na potrzeby przedmiotu *Przestrzenie dla kultury* dla Państwowego Uniwersytetu Wirtualnego.

W załączonym wykazie osiągnięć artystycznych, dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących sztukę, obejmującym okres przed uzyskaniem stopnia doktora oraz po

jego uzyskaniu, Habilitantka zamieściła dorobek obejmujący: 12 wystaw indywidualnych, udział w 38 wystawach zbiorowych o charakterze krajowym i zagranicznym (Polska, Kostaryka, Kanada, Czechy, Meksyk), 16 osiągnięć kuratorskich, udział jako członek jury w dwóch konkursach plastycznych oraz w dwóch zespołach eksperckich, uczestnictwo w czterech konferencjach, jednym sympozjum, a także w panelu dyskusyjnym.

Po uzyskaniu stopnia doktora zrealizowała pięć wystaw indywidualnych: wystawa doktorska *Obiekty scenograficzne* w Galerii *OdNowa* oraz cztery wystawy, które zostały zgłoszone w autoreferacie jako wskazane osiągnięcia artystyczne w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego: wystawa obiektów pt. *Epizody I* prezentowana podczas Międzynarodowego Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Teatrze Powszechnym w Łodzi; wystawa obiektów pt. *Epizody II*, Pałac Arnolda Stillera, przestrzeń Klubu Jazzowego Kij; wystawa obiektów pt. *Epizody III*, wystawa podczas Nocy Muzeów w Małopolsce prezentowana na Dworze w Lanckoronie; indywidualna wystawa digital paintingu pt. *Vivir con color* Tribunal Supermo de Elecciones Costarika – za Autorką *Wykaz osiągnięć* str. 10.

Na uwagę zasługuje realizacja cyklu filmów pt. *Rozmowa z mistrzem*. Są to filmy dokumentalne o wybitnych postaciach, nauczycielach akademickich, artystach Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi między innymi: prof. dr hab. Jerzym Trelińskim, prof. dr hab. Ryszardzie Hungerze, prof. dr hab. Andrzej Marianne Bartczaku, prof. dr hab. Romanie Modzelewskim, dr hab. Włodzimierzu Stelmaszczyku prof. ASP oraz o prof. dr hab. Lesławie Miśkiewicz. (...) *Projekt ten ma na celu zachowanie pamięci o wybitnych artystach ASP w Łodzi. Przybliżenie ich geniuszu zarówno studentom, jak i pedagogom i asystentom. Filmy są przygotowywane na uroczyste obchody z okazji 80-lecia ASP w Łodzi.*(...) *Cykl filmów pt. Spotkanie z mistrzem to najważniejsze w mojej karierze naukowej spotkanie ze sztuką i o sztuce. Powrót do rozmów, do spotkań, których już nie ma. Chcę pokazać wartość myśli twórczej, podzielić się z oglądającymi mądrością, jaka płynie z doświadczenia rozmowy.*(...) – *Autoreferat* str. 67

Habilitantka w zakresie swoich obowiązków dydaktycznych, między innymi, prowadzi seminaria licencjackie i magisterskie. Była opiekunem prac teoretycznych – dwie prace magisterskie i jedna praca licencjacka – a od 2023 r. sprawuje opiekę nad praktycznymi pracami dyplomowymi w Pracowni Scenografii Wirtualnej. Była recenzentką 15 prac dyplomowych teoretycznych i praktycznych na studiach pierwszego i drugiego stopnia.

Dr Justyna Anna Cieślik-Dąbrowska bierze udział w pracach Uczelni, Wydziału i Instytutu. Pełniła, między innymi, funkcję koordynatora ds. promocji dydaktyki w ramach

której uczestniczyła w wyjazdach promujących uczelnię w liceach w całym kraju. Ponadto była członkiem Komisji Rekrutacyjnej ASP w Łodzi, pełniła funkcję kierownika Pracowni Teorii i Praktyki Scenograficznej w Instytucie Edukacji Artystycznej na Wydziale Sztuk Pięknych, była członkiem Komisji Kierunkowej ds. Potwierdzenia Efektów Uczenia się dla kierunku Edukacja Artystyczna w zakresie Sztuk Plastycznych, pełniła funkcję opiekuna galerii Wolna Przestrzeń Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, była opiekunem koła naukowego, weszła w skład zespołu ds. utworzenia programu studiów kierunku scenografia a od 2020 roku pełni funkcję opiekuna praktyk studenckich.

Pani Justyna Anna Cieślik-Dąbrowska otrzymała za prace dydaktyczną i organizacyjną dwie nagrody Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, jedną zespołową oraz II stopnia, a także na 600-lecie Łodzi uhonorowana została medalem za dokonania artystyczne.

Odczuwam pewien niedosyt jakościowy w zakresie przedstawionych osiągnięć, np.: udział w jury konkursu malarskiego organizowanego przez Stowarzyszenie Plastyków Amatorów, osiągnięcia kuratorskie, między innymi: wystawy studenckie lub wystawy pracowni, brak informacji o udziale w wydarzeniach typu biennale lub triennale, wystawach konkursowych ogólnopolskich i międzynarodowych oraz przyznanych nagród lub wyróżnień za dokonania artystyczne. Podane informacje dotyczące wystąpień i wykładów w zagranicznych uczelniach, tworzenie instalacji w ramach Międzynarodowego Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych, udział w konferencjach, zdobyte doświadczenia teatralne, osiągnięcia popularyzatorskie, w większości przypadków, to działalność, zgodnie z informacją zawartą w dokumentacji, z okresu przed uzyskaniem stopnia doktora.

II. Ocena autoreferatu

Autoreferat dr Justyny Anny Cieślik-Dąbrowskiej to obszerne, liczące 111 stron opracowanie, łącznie z tekstem tłumaczonym na język angielski oraz dokumentacją osiągnięcia artystycznego wskazanego w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora

Przedmiotem *Autoreferatu* jest omówienie założeń ideowych wskazanego osiągnięcia artystycznego oraz aktywności artystycznej, dydaktycznej i organizacyjnej zawierających się w 18 punktach: I. *Posiadane dyplomy i stopnie naukowe, artystyczne* / II. *Dotychczasowe zatrudnienie w jednostkach naukowych* / III. *Wstęp* / IV. *Wskazane osiągnięcia artystyczne* / V. *Myśl przewodnia dotycząca wskazanych osiągnięć artystycznych – opis kolaży Epizody I, Epizody II, Epizody III* / a. *Autorska wystawa obiektów pt. Epizody I* / b. *Autorska wystawa obiektów pt. Epizody II* / c. *Autorska wystawa obiektów pt. Epizody III* / VI. *Myśl przewodnia dotycząca wskazanego osiągnięcia artystycznego – opis wystawy i kolekcji Vivir Con Color*

/ VII. Pozostałe doświadczenia zawodowe i artystyczne / a. Filmografia / b. Doświadczenia teatralne / c. Pozostała działalność naukowo-artystyczna / VIII. Informacja o wykazaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej / IX. Aktywność artystyczna i naukowa realizowana we współpracy z innymi uczelniami i instytucjami kultury / X. Udział w konferencjach w uczelniach, instytucjach naukowych w kraju i zagranicą / XI. Informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę / XII. Inne osiągnięcia edukacyjne / XIII. Działalność edukacyjna poza rodzimą uczelnią / XIV. Osiągnięcia organizacyjne / XV. Osiągnięcia popularyzatorskie / XVI. Inne ważne informacje dotyczące kariery zawodowej / XVII. Nagrody i wyróżnienia otrzymane za działalność naukową, artystyczną i dydaktyczną / XVIII. Bibliografia.

Konstrukcja merytoryczna, może aż nadto rozbudowana, forma językowa oraz zakres poruszanych zagadnień stanowią spójną, komunikatywną narrację, adekwatną do przedmiotu postępowania habilitacyjnego. W treści *Autoreferatu* cytowane są myśli Tadeusza Kantora, Marcela Duchampa, Wassilego Kandinskiego, Jerzego Trelinskiego, Woltera Reese Schafera, Jana Berdyszka, Paula Feyerabenda, a zatem postaci, których filozofia i działania twórcze kształtowały postawę artystyczną Habilitantki. *Autoreferat* świadczy o znajomości sztuki współczesnej, jej sposobów przejawiania się oraz mechanizmach funkcjonowania w kulturze.

III. Ocena wskazanego dzieła jako osiągnięcia artystycznego w przewodzie habilitacyjnym

W rozdziale piątym i szóstym *Autoreferatu* znajduje się opis wskazanego osiągnięcia artystycznego w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Jest to cykl kolaży stworzonych w latach 2019-2023 i upubliczniczonych na trzech wystawach indywidualnych oraz wystawa kolekcji obrazów cyfrowych:

1. Autorska wystawa obiektów pt. *Epizody I* prezentowana podczas Międzynarodowego Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Teatrze Powszechnym w Łodzi; 10 marca 2023 r. – 29 stycznia 2024 r.;
2. Autorska wystawa obiektów pt. *Epizody II*, Pałac Arnolda Stillera, przestrzeń Klubu Jazzowego Kij; 23 marca 2023 r. – 23 sierpnia 2023 r.;
3. Autorska wystawa obiektów pt. *Epizody III*, wystawa podczas Nocy Muzeów w Małopolsce prezentowana na Dworze w Lanckoronie; 21 czerwca 2023 r. – 30 sierpnia 2023 r.;

4. Indywidualna wystawa digital paintingu pt. *Vivir con color*, Tribunal Supermo de Elecctones Costarika; 31 czerwca 2023 r. – 30 lipca 2023 r.

W tej części opracowania Autorka przedstawia swoje inspiracje, wspomnienia oraz użyte: technikę obrazowania i środki plastycznego wyrazu. Jej prace to wystudiowane kadry rzeczywistości, tworzące kompozycyjne układy i kompilacje. Ta próba opowiadania ma swoje źródło w materii przedmiotu i materii malarskiej. *Wskazane osiągnięcie to cykl kolaży zatytułowany Epizody. (...) Wykorzystuję myśl związaną ze światem materii malarskiej, rzeźbiarskiej, by tworzyć kompozycje nieprzypadkowych elementów, które ubieram w teatralną narrację. (...) Dzieła, które tworzę, w założeniu nie mają wartości materialnej, to odpadki, śmieci pominięte w zbiorowej produkcji, fatalnej jakości zabawki, popękane drewniane talerze, porcelana, wymięta chusteczka, która pamięta smak kawy, to tekstury drewna, kamienia, filcu. Każdy z tych małych detali oglądam i słucham, jaką chce opowiedzieć historię. Dobieram towarzyszy, szukam relacji pomiędzy elementami, poszukuję tła, przestrzeni dla zdarzeń. (...) Trzy wystawy kolekcji pod wspólnym tytułem Epizody to podsumowanie doświadczeń teatru, kontekstów pochodzenia i refleksji artystycznej. Wystawa Vivir con color to artystyczny i malarski krok ku tworzeniu nowych technologii na potrzeby własnej twórczości, a zarazem sukces w postaci bycia twórcą docenionym przez artystów rangi międzynarodowej. Wszystkie wybrane osiągnięcia stanowią całość mojej drogi artystycznej i badawczej, zapowiadając nowe artystyczne wyzwania. (...)* za Autorką Autoreferat str. 11 i 15.

Pani dr Justyna Anna Cieślik-Dąbrowska wskazała w Autoreferacie, że kolaż to idealna technika do wyrażania sprzeciwu wobec szeroko pojętych systemów. Zagadnienie kolażu, będące przedmiotem rozważań w postępowaniu habilitacyjnym, było również tematem jej badań w rozprawie doktorskiej pt. *Obiekty scenograficzne*. W dalszej części, Autorka zwraca szczególną uwagę na znaczenie użytych materiałów, które pozyskuje z otoczenia oraz rolę eksperymentowania w zakresie mieszania sposobów kreacji, a także związek jej działań artystycznych z teatrem i scenografią. *Czuję nierozzerwalny związek sztuki, którą tworzę, z teatrem. (...) Powstałe obiekty dotyczą zagadnień zaczerpniętych z badań dotyczących tradycji malarskiej scenografii polskiej i historii rozwoju scen teatralnych, nowych zależności dotyczących kompozycji, przestrzeni oraz jej interaktywności. (...) Kompozycje składają się z materiałów recyklingowych, znalezionych na ulicy podczas spaceru, podarowanych, zakupionych na pchlim targu. (...) Kolaże z różnych materiałów i tekstur oraz mniejszych obiektów (guziki, podkładki filcowe, lustra) komunikują treści związane z narracją codzienności. (...) Ocalam je od zapomnienia, mimo iż – często zepsute –*

tracą swoje funkcje. Zmieniam ich los, celebruję ich jestestwo. Gloryfikuję ich pozycję, stawiam w centrum uwagi, centrum kompozycji, sprawiam, że stają się wyróżnione i wyjątkowe, są gwiazdami sceny, jaką jest płótno, papier, deska.(...) za Autorką Autoreferat str. 16 i 17.

Ważnym aspektem w procesie tworzenia stanowi dla niej również kolor jako nośnik treści wizualnych, emocjonalnych i symbolicznych (wystawa digital painting): (...) *Zapisy kolorów są dla mnie jak dziennik odczuć transcendentalnych, niemożliwych do wyrażenia w żadnym innym medium. Technicznie tworzenie obrazów cyfrowych to znajomość narzędzi malarskich w aplikacji komputerowej. Ułatwieniem w pracy nad obrazami są wielokrotne próby, które w sposób precyzyjny mogą oddać charakterystykę obserwowanego zjawiska. Używając rozróżnień tonalnych, fakturowych, badam relację pomiędzy poszczególnymi elementami kompozycji. (...) Refleksja nad barwą w świecie fizyki, chemii i matematyki jest daleka od artystycznego rozumienia pigmentów i barwników. Procesy zachodzące podczas mieszania barw cyfrowo są kompletnie inne niż te, które towarzyszą nam podczas łączenia kolorów addytywnie na palecie malarskiej. (...) Niezmiennie interesuje mnie zagadnienie koloru określonego kulturowo. Barwa w zależności od miejsca, w jakim się znajdujemy, ma zdolność komunikowania sensów i symbolizowania sytuacji społecznych oraz życiowych. Fascynacja związana z malarstwem łączy się w tym miejscu z chęcią poznania antropologii koloru i wykorzystania badań kulturowych.* za Autorką Autoreferat str. 36 i 37.

Autorka jest konstruktorem dzieł, w których stwarza nowy obraz rzeczywistości, pozostawiając pole dla wyobraźni, wrażliwości i wolności odbiorcy. Wszystkie prace stanowiące dzieło habilitacyjne, poprzez swoją wielość powtarzanych ujęć, nabierają pewnego rodzaju manieri w sposobie układów kompozycyjnych, tonacji kolorystycznej, budowaniu przestrzeni oraz operowaniu elementem języka plastycznego, w tym przypadku materii przedmiotów, barwy, faktury, linii, punktu. Oceniając autorskie komentarze z dokumentacją jej prac odnoszę wrażenie, że jest to zbiór mniej lub bardziej przypadkowo zestawianych ze sobą przedmiotów. Poza tym przedstawione kolaże, powstałe w okresie od 2019 r. do 2023 r. pod względem plastyczno-formalnym przedstawiają podobną wartość. Odnoszę wrażenie, jakby powstały w tym samym czasie, w oparciu o te same emocje i zostały podzielone ilościowo na trzy kolejne wystawy. Pewna analiza i synteza przedstawiona w opowiadaniach plastycznych podkreśla ich ekspresyjny charakter skupiający się na kolorystycznych, fakturalnych i kontrastowych działaniach, trudno jednak doszukać się w nich nowej jakości artystycznej. Habilitantka w swoich rozważaniach często nawiązuje do szkoły Bauhausu oraz filozofii dadaizmu. Jej kolaże inspirowane są tak dalece

sztuką dadaistów, że warto posłużyć się określeniem użytym przez dr hab. Jacka Mrowczyka, prof. ASP w Katowicach, który nazywa takie działania „rekonstrukcją historyczną”. Są pozbawione kontekstu, który mieli twórcy pierwszej połowy XX w., tj. protest przeciwko absurdowi wojny, konwencjom i tradycji, stanowią właściwie jakość estetyczną. W obecnej postaci, zarówno pod względem koncepcyjnym, kompozycyjnym, warsztatowym, jak i zastosowanych rozwiązań, nie odbiegają od wielu podobnych prac. Paradoksalnie, w załączonej dokumentacji znajdują się realizacje malarstwa cyfrowego, w których materia malarska, forma kompozycji przystaje do obrazowanych treści. Prace indywidualnej wystawy digital paintingu stanowią ciekawy przykład zastosowania tej techniki jako metody obrazowania. Kompozycje współtworzą ekspresyjną w swoim wyrazie i oryginalną formę malarską. Szkoda, że Autorka nie wykorzystała działań zapoczątkowanych prawie sto lat temu, mam na myśli technikę kolażu, asamblażu, która była nowatorskim zjawiskiem artystycznym stosowanym m.in. przez kubistów, futurystów, dadaistów, surrealistów, konstruktywistów, a którą mogła w obecnych czasach rozwijać przy użyciu szeroko rozumianych multimedialnych środków i narzędzi obrazowania, wpieść w malarstwo cyfrowe, tworząc nową, wielowymiarową jakość artystyczną.

W dokumencie Autoreferatu znajdują się nieprecyzyjne informacje:

str. 5 - *Doktorat 1. Stopień doktora sztuki i konserwacji zabytków – nadany 29.06.2020 r. uchwałą Rady ds. Stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.* Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897) Ustala się klasyfikację dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych: dziedzina sztuki, dyscyplina sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki;

str. 15 – *Kolekcja to sześćdziesiąt prac powstałych w przedziale czasowym od roku 2019 (po uzyskaniu stopnia doktora sztuki) do roku 2023.*

Pani dr Justyna Anna Cieślik – Dąbrowska uzyskała stopień doktora decyzją Rady ds. Stopni ASP w Łodzi 29.06.2020 r., zatem część prac, które – według deklaracji Autorki – miały powstać po uzyskaniu stopnia doktora, powstały przed jego uzyskaniem, skoro powstawały od 2019 roku.

Autorka opisując proces twórczy, **prac wskazanych jako osiągnięcie artystyczne w przewodzie habilitacyjnym** pominęła dość istotny element, jakim jest podanie wymiarów prac, poza pracami reprodukowanymi w rozdziale czwartym i piątym na początku opracowania. W wykazie osiągnięć artystycznych, część pierwsza, w której zamieszczona została dokumentacja fotograficzna wskazanych dzieł wspomnianego elementu brak.

Informacja o wymiarach jest ważną częścią opisu pracy. Być może Autorka uważa, że przytoczone na początku wymiary prac dotyczą wszystkich reprodukowanych w *Autoreferacie*.

IV. Wnioski.

Wymogi uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego określa art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. 2023, poz. 742 ze zm.). Wskazano tam, że niezbędne jest posiadanie stopienia doktora (art. 219 ust. 1 pkt 1); posiadanie w dorobku osiągnięcia naukowego albo artystycznego, stanowiącego znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej jednej monografii naukowej wydanej przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. A ww. ustawy lub jednego cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. B ww. ustawy lub jednego zrealizowanego, oryginalnego osiągnięcia projektowego, konstrukcyjnego, technologicznego lub artystycznego (art. 219 ust. 1 pkt 2); wykazanie się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej (art. 219 ust. 1 pkt 3).

Analiza całokształtu materiałów i dokumentów przedłożonych przez dr Justyny Anny Cieślik-Dąbrowskiej powoduje u mnie wątpliwości co do spełnienia przez Habilitantkę wymienionych powyżej kryteriów, w stopniu umożliwiającym nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Przede wszystkim moje wątpliwości budzi realizacja kryterium wskazanego w art. 219 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy. Nie jestem przekonany, czy osiągnięcie artystyczne, przedstawione przez Wnioskodawcę, jest osiągnięciem mającym znaczny wpływ w rozwój dyscypliny, w rozumieniu ww. przepisu. Wskazane osiągnięcia nie spełniają wymagań stawianych pracy habilitacyjnej, przede wszystkim z powodów wskazanych w części III recenzji (brak znaczącej progresji w obszarze kompozycji i sposobie jej opisywania i kreowania; brak nowej jakości artystycznej). Nie każde bowiem dzieło artystyczne spełnia wymogi dzieła habilitacyjnego, ale wyłącznie takie, które odznacza się pewnym rodzajem wyjątkowości, mierzalnym w perspektywie wkładu w rozwój określonej dyscypliny. W literaturze wskazuje się, że kluczowa jest kwestia czy dane osiągnięcie

przyczynia się do rozwoju dyscypliny oraz czy ma charakter istotny – znaczny, niebagatelny (por. K. Ślęzak [w:] *Komentarz do wybranych przepisów ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* [w:] *Akademickie prawo zatrudnienia. Komentarz*, red. K. W. Baran, Warszawa 2020, t. 2 do art. 219.

Wątpliwości budzi również spełnienie kryterium z art. 219 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy. Doprecyzowanie wymogów „istotnej działalności naukowej lub artystycznej” znajduje się w wewnętrznych dokumentach Rady Doskonałości Naukowej. Wskazuje się tam m.in. na konieczność wykazania osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę. Jak wskazano w części I recenzji, informacje zawarte w *Autoreferacie* w tym przedmiocie nie przekonują: niewykraczająca poza zwykły tok pracy artystycznej liczba wystaw indywidualnych i zbiorowych, otrzymanie wyłącznie nagród za działalność organizacyjną i dydaktyczną, powołanie się na działalność zakończoną jeszcze przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora, brak rozpoznawalności autorskiej formy dzieła, społeczna wartość dzieła potwierdzona nagrodami krajowymi i zagranicznymi osiąganymi przez dzieła.

Przedstawione powyżej wątpliwości nie pozwalają mi na przedłożenie pozytywnej recenzji.

V. Konkluzja

Biorąc pod uwagę wszystkie zawarte w dokumentacji informacje i osiągnięcia oraz analizę wskazanego dzieła habilitacyjnego nie mogę poprzeć wniosku skierowanego do Rady Dyscypliny Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi o nadanie dr Justynie Annie Cieślik-Dąbrowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Niestety, z przykrością stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne wskazane przez Habilitantkę, w postaci stworzonych w latach 2019–2023 prac, upublicznionych na czterech wystawach indywidualnych, nie wnosi znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny i tym samym nie spełnienia warunków określonych w art. 219 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571).

prof. dr hab. Andrzej Markiewicz